

РЕШЕНИЕ

№ 561

гр. София, 28.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влагова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **14004** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Славина Влагова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1
от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Министерство на културата срещу съдебно
решение от 12.10.2012г. по нахд № 13161/2012г., постановено от СРС, НК, 8 състав, с
което се отменя наказателно постановление № 1950 от 13.06.2012г. на Заместник -
Министъра на Културата, с което е наложено административно наказание
имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 98в ал. 1 във връзка с чл.
97 ал. 1 от ЗАПСП за нарушение на чл. 97 ал. 1 т. 5 от ЗАПСП на [фирма].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като
при постановяването му СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП са
извършени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че не
са допуснати такива нарушения. На следващо място твърди, че по делото безспорно е
доказано вмененото на наказаното лице нарушение. Твърди, че е неотнормено към
установеното нарушение, че наказаното лице има договор за излъчване на
произведенията с ЕАЗИПА и че е заплатил дължимата сума за ползване и излъчване
на произведенията, тъй като правата за Б. за тези произведения се държали само от
„М.“, която му е дала и справка, че ЕАЗИПА не държи тези права. Исква оспореното
решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се
потвърждава НП.

Ответникът [фирма], редовно призован, представлява се от адв. С., и изразява становище, че жалбата е неоснователна, първоинстанционното решение правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП прокурор Ютеров изразява становище, че жалбата е неоснователна, а първоинстанционното решение е законосъобразно и мотивирано и като такова следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по съображенията изложени по – долу.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно, че не са описани точно и ясно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, а именно – не е описано чрез какъв разпространител/технически носител се е разпространявала музиката. Приел е, че това е нарушило правото на защита на жалбоподателя, тъй като не е могъл да разбере какво е вменено му нарушение. Приел е овен това по съществото на спора, че в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 40 ал. 10 от ЗАПСП, тъй като наказаното лице има сключен договор за предоставяне на авторски и сродни права, както и е заплатил таксата за излъчване на произведенията. Приел е, че в тази връзка наказаното лице в качеството му на ползвател е освободен от отговорност, тъй като към момента на проверката има висяща прицедура по пререгистрация по отношение на ЕАЗИПА, от която наказаното лице черпи права. Във връзка с това е приел, че по отношение на наказаното лице е приложимо изключението на чл. 40 ал. 10 от ЗАПСП и същият е освободен от отговорност, а оспореното НП в тази връзка е приел като незаконосъобразно. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпитите на свидетелите Д. – свидете на проверката и свидетел по акта, П. – също свидетел по съставянето на акта и |И. – салонен управител на заведението, собственост на наказаното лице.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, както и преценката на събраните по делото доказателства и аргументите, с които първоинстанционният съд е достигнал до крайните си изводи. Намира, че решението е правилно и законосъобразно по следващите се съображения.

На първо място неоснователно е твърдението на касатора за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, поради това, че не е разпитан актосъставителя. Това е така, тъй като фактическата обстановка е точно и ясно възпроизведена, тъй като е разпитан свидетеля по акта Д., който е и свидете при извършване на самата проверка в заведението, както и другия свидетел при съставянето на акта и салонния управител на заведението. Настоящата инстанция споделя изцяло изложените от СРС аргументи относно това, че не е било необходимо за изясняване на фактическата обстановка изслушването на актосъставителя А. и поискания от процесуалния представител на наказаното лице още един свидетел.

На второ място настоящият състав намира за законосъобразен извода на СРС за допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а

именно липсаната на описание по какъв начин са възпроизведени записите, за които е наложена санкцията. Това обстоятелство не е установено и от събраните по делото гласни доказателства, а именно разпита на свидетеля Д. – свидетел по акта и свидетел на извършената проверка. Същият посочва, че не знае как са излъчване произведенията. Това обстоятелство е от значение за индивидуализиране на нарушението, както и за установяване на наличието на фактическия състав, на признаците на вмененото нарушение в съответствие с неговата правна квалификация. На последно място обаче най – същественото настоящият състав намира, че законосъобразно СРС е приел, че в конкретния случай е била приложима разпоредбата на чл. 40 ал. 10 от ЗАПСП. Посочената разпоредба е създадена, за да освободи от отговорност добросъвестният ползвател на права, този, който е сключил договор и е заплатил съответните такси, в случаите на спорове между организациите за колективно управление на права, какъвто е именно конкретния случай. Видно от събрните по делото доказателства е, че между ЕАЗИПА и М. има спор и противопоставяне относно правана на излъчените изпълнители. В конкретния случай наказаното лице е сключило рведовен договор с ЕАЗИПА и е заплатило съответната такса, т.е. то е добросъвестно по отношение на изпълнението на задълженията си по ЗАПСП. Въз основа на горното настоящият състав намира за законосъобразен извода на СРС за приложимост на чл. 40 ал. 10 от ЗАПСП.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение от 12.10.2012г. на СРС, НК, 8 състав, постановено по нахд № 13161/2012г. за законосъобразно, издадено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 12.10.2012г. по нахд № 13161/2012г., постановено от СРС, НК, 8 състав, с което се отменя наказателно постановление № 1950 от 13.06.2012г. на Заместник - Министъра на Културата, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 98в ал. 1 във връзка с чл. 97 ал. 1 от ЗАПСП за нарушение на чл. 97 ал. 1 т. 5 от ЗАПСП на [фирма].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

